

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/30/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6614205512
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Deáková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6614205512.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Deákovovej a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a Mgr. Dušana Ďuriana v právnej veci navrhovateľa PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, IČO: 35 792 752, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková s. r. o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, proti odporcovi J. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX/XX, XXX XX V., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Šafárikovo námestie 7, 811 02 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 42 362 962, zast. JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom, so sídlom Dobrovičova 13, 811 09 Bratislava, v konaní o zaplatenie 204,23 Eur s príslušenstvom o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 14C/128/2014-40 zo dňa 01.10.2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým zamietol návrh navrhovateľa a vo výrokoch o trovách konania, p o t v r d z u j e .
Odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania v odvolacom konaní n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh; odporcovi náhradu trov konania nepriznal a navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy právneho zastúpenia vo výške 55,92 Eur na účet jeho právneho zástupcu v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z jeho dôvodov vyplýva, že účastníci dňa 14.09.2007 uzatvorili Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8200000480, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporcovi úver vo výške 663,88 Eur, ktorý sa tento zaviazal splatiť spolu s úrokom v 36 mesačných splátkach po 40,10Eur v termínoch splatnosti podľa splátkového kalendára, dohodnutého v zmluve. Odporca zaplatil len sumu 1209,37 Eur; splátky vo výške 234,23 Eur mal zaplatiť ku dňu 04.08.2010, ku ktorému dňu navrhovateľ dlh zosplatnil; túto sumu uhradil len čiastočne vo výške 30 Eur.

Opierajúc svoje rozhodnutie o § 4 ods. 1, 2, 3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, o § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 1, 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej v texte aj „OZ“) okresný súd uzavrel, že zmluva, uzavretá medzi účastníkmi, je zmluvou spotrebiteľskou podľa zákona č.258/2001 Z.z.; preskúmaním zmluvy zistil, že neobsahuje náležitosti podľa § 4 ods.2 citovaného zákona, keď neoboznámil spotrebiteľa so zmluvnými podmienkami a neuviedol číselne konečnú splatnosť úveru, pričom z ustálenej judikatúry súdov vyplýva, že nestačí uviesť len počet splátok, musí byť uvedený konkrétny termín konečnej splatnosti úveru.

O náhrade trov konania okresný súd rozhodol podľa § 142 ods.1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte aj „O.s.p.“); nepriznal úspešnému odporcovi náhradu trov konania, lebo si žiadne neuplatnil; náhradu trov právneho zastúpenia priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane

odporcu vo výške 55,92 Eur za 2 úkony právnej služby po 19,92 Eur s režijnými paušálmi 2 x 8,04 Eur + 8,04 Eur).

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ vo výroku o zamietnutí návrhu a v trovách konania včas odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. a/, c/ v spojení s § 221 ods.1 písm. h/ O.s.p. z dôvodu nesprávnych záverov súdu. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil, návrhu vyhovel v celom rozsahu a priznal mu náhradu trov prvostupňového aj odvolacieho konania.

Namietol záver okresného súdu o absencii náležitostí zmluvy o revolvingovom úvere v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z.; závery súdu sú predčasné a nezohľadňujú všetky relevantné skutočnosti. Súd neaplikoval právne predpisy, účinné ku dňu uzavretia zmluvy, t.j. ku 14.09.2007.

Retroaktívna aplikácia právnych predpisov sa týka aj ustanovení OZ o spotrebiteľských zmluvách; nie je zrejmé, na základe aplikácie akého právneho predpisu súd porovnáva výšku odplaty, uvedenú v revolvingovom úvere s odplátou na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery. Rozsudok je nepreskúmateľný v celom rozsahu a nespĺňa predpoklady požadované zákonom na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia podľa § 157 ods.2 O.s.p..

Navrhovateľ odvolaním napadol aj trovy právneho zastúpenia vzhľadom na účelnosť nákladov na toto zastúpenie a nepreskúmateľnosť aplikácie zákonného ustanovenia, na základe ktorého súd rozhodol o jeho povinnosti náhrady trov konania. Z rozsudku nevyplýva, podľa ktorého ustanovenia súd rozhodol, ako právnu normu vyložil a aplikoval, či zohľadnil postavenie vedľajšieho účastníka ako osobitného subjektu, v prípade ktorého priznáva súdna prax náhradu trov právneho zastúpenia výnimočne. Otázkou účelnosti trov sa súd nezaoberal; otázka účelnosti vstupu vedľajšieho účastníka je odlišná od účelnosti právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka; ten má svoj predmet činnosti vykonávať sám, má to byť subjekt odborne, personálne a materiálne pripravený na vykonávanie svojej činnosti.

Žiadal priznať náhradu trov prvostupňového aj odvolacieho konania, ktoré vyčíslil.

Odporca ani vedľajší účastník sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadrili.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ho ako vo výroku vecne správny potvrdil.

V zmysle § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Odvolací súd preskúmaním veci dospel k názoru, že okresný súd vo veci svojím výrokom správne rozhodol, vychádzal zo správne zisteného skutkového stavu, ktorý má oporu vo vykonaných dôkazoch. Okresný súd správne vzal do úvahy skutočnosť, že právny vzťah účastníkov, ktorý mal byť založený na základe Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere číslo zmluvy č. 8200000480, podpísanej odporcom dňa 11.09.2007 a navrhovateľom dňa 14.09.2007, je potrebné posudzovať ako vzťah spotrebiteľský podľa § 50 a nasl. Občianskeho zákonníka. Zmluva medzi účastníkmi bola uzatvorená dňa 14.09.2007. Navrhovateľ pre neplnenie povinností odporcom úver ku dňu 04.08.2010 zosplatnil. Návrh na začatie konania podal navrhovateľ dňa 11.04.2014. Vedľajší účastník, ktorý vstúpil dňa 22.09.2014 do konania na podporu odporcu, vzniesol námietku premlčania celého nároku (č.l. 36 spisu). Okresný súd návrh navrhovateľa zamietol v plnom rozsahu, ale námietkou premlčania sa nijako nezaoberal.

Súd je povinný v prvom rade prihliadať na námietku premlčania (v spotrebiteľských veciach aj ex off); v danom prípade ide o použitie ustanovenia právneho predpisu, ktoré pri doterajšom rozhodovaní vo veci nebolo použité (napriek námietke zo strany odporcu) a jeho aplikácia je pre rozhodnutie veci významná. Jedná sa o iné právne posúdenie veci a navrhovateľ má právo vyjadriť sa k možnému použitiu tohto ustanovenia v odvolacom konaní. Odvolací súd preto v zmysle § 213 ods. 2 O.s.p. vyzval navrhovateľa, aby sa písomne v lehote 10 dní odo dňa doručenia uznesenia vyjadril k možnému použitiu § 101 a § 107 OZ na prejednávaný prípad. Navrhovateľ nereagoval.

Premlčacou dobou sa rozumie časový úsek, má určený začiatok plynutia, v ktorom musí byť právo vykonané, inak môžu nastať účinky premlčania podľa § 100 Občianskeho zákonníka; dĺžku premlčacej doby určuje zákon, nemožno ju zmeniť ani dohodou strán, a to pod sankciou neplatnosti. Jej uplynutím dochádza k právnym účinkom premlčania - zníženie možnosti vynútiť splnenie práva. Premlčacie doby majú spravidla objektívnu povahu; začínajú od určitej skutočnosti a sú nezávislé od vôle a vedomia dlžníka. Ustanovenie § 101 Občianskeho zákonníka upravuje všeobecnú premlčaciu dobu, a to v dĺžke

troch rokov, pričom objektívne začína plynúť odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Za tento deň sa všeobecne považuje deň, keď sa právo mohlo po prvý raz uplatniť na súde, teda len čo mohol byť dôvodne podaný návrh na začatie konania na súd (actio nata). Ide o objektívnu možnosť vykonať právo bez zreteľa na to, či oprávnená osoba (veriteľ) by mohol právo subjektívne vykonať alebo nie, t.j. či oprávnený subjektívne vedel alebo nevedel o svojom práve; je to časový moment, keď sa subjektívne právo transformuje do nároku oprávneného; pokiaľ subjektívne právo nedospelo do štádia nároku, nemôže začať plynúť ani premlčacia doba (actioni non natae non praescribitur). Deň, od ktorého začína plynúť premlčacia doba, je totožný s dňom, keď možno po prvý raz podať návrh na začatie konania bez nebezpečenstva, že bude zamietnutý súdom pre predčasnosť (porovnaj Fekete, I.: Občiansky zákonník 1. Veľký komentár, Bratislava: Eurokódex 2011, str.496-498).

Počiatok plynutia premlčacej doby závisí od obsahu záväzku. V prípade záväzkového právneho vzťahu, obsahom ktorého je záväzok niečo dať (dare), začína premlčacia doba plynúť splatnosťou záväzku. Prvým dňom, kedy sa právo mohlo vykonať, je spravidla deň splatnosti pohľadávky. Splatnosť dlhu začína spravidla dňom, keď mal dlžník začať s plnením dlhu. Premlčacia doba tu plynie odo dňa, ktorý nasleduje po dni splatnosti dlhu.

V prejednávanej veci navrhovateľ zosplatnil dlh ku 04.08.2010; návrh na súd podal dňa 11.04.2014; teda po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty. Odvolací súd sa stotožnil s názorom okresného súdu len čo do výroku; keďže okresný súd návrh zamietol, krajský súd ho v súlade s § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil po tom, čo navrhovateľa o tejto skutočnosti upovedomil podľa § 213 O.s.p..

Odvolací súd potvrdil rozsudok aj vo výroku o trovách konania pre odporcu a pre vedľajšieho účastníka. Vzhľadom na odvolacie námietky navrhovateľa vo vzťahu k tomuto subjektu považuje krajský súd za potrebné uviesť, že v prejednávanej veci je predmetom konania nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy; vedľajší účastník je právnická osoba s predmetom činnosti ochrana práv spotrebiteľov, ktorý má oprávnenie vystupovať v tomto konaní ako vedľajší účastník s tým, že nemusí preukazovať svoj právny záujem na jeho výsledku, pretože možnosť, aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane odporcu (spotrebiteľa), mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava, uvedená v § 93 ods. 2 O. s. p.. Z § 93 ods. 4 prvá veta O.s.p. možno vyvodit' len jeden záver a to, že vedľajší účastník má rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), v rámci civilného súdneho konania realizujúce sa možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme má i právo na náhradu účelne vynaložených trov konania, kam podľa ustanovenia § 137 O.s.p. bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Súčasne platí, že vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval.

V konaní došlo k zamietnutiu návrhu a právo na náhradu trov konania vzniklo podľa §142 ods. 1 O.s.p. odporcovi; preto vzniklo právo na náhradu trov konania aj vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, ktorý bol v konaní zastúpený právnym zástupcom z radov advokátov a uplatnil si náhradu trov konania za poskytnuté právne služby; pri rozhodovaní o jeho trovách konania posudzuje súd len účelnosť ich vynaloženia. Zohľadňujúc skutočnosť, že návrh navrhovateľa bol v konečnom dôsledku zamietnutý aj na základe právne kvalifikovanej argumentácie vedľajšieho účastníka, považoval odvolací súd, náklady vedľajšieho účastníka na strane odporcu, vynaložené na právnu pomoc, za vynaložené účelne.

Rozhodnutie okresného súdu je správne v časti o výške náhrady trov právneho zastúpenia pre odporcu a aj pre vedľajšieho účastníka; okresný súd správne priznal trovy konania, správne ich vyčíslil a v tomto smere rozhodnutie riadne a dostatočne odôvodnil a to aj s odkazom na zákonnú úpravu; ani v tejto časti nie je odvolacia námietka navrhovateľa dôvodná.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1, 2 O.s.p.. Úspešný odporca ani vedľajší účastník na strane odporcu si neuplatnili právo na náhradu trov odvolacieho konania. Preto odvolací súd odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania v odvolacom konaní nepriznal.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3: 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.